

*„Magyarországon legyünk európaiak, és Európában legyünk magyarok.”
(Kodály Zoltán)*

CÉLOK ÉS SIKEREK EGY ÉLET TÜKRÉBEN

Mikulás Ferenc, a Kecskemétfilm Kft. ügyvezető igazgatója, producere 1940. augusztus 17-én született. Probstner Jánossal és Erdei Péterrel együtt azon kevesek közé tartozik, akik nemzetközi hírű intézmények alapítói lettek ebben a városban, s ő éppen itt, a hunyadvárosi Miron-villában, illetve a Kerényi József által melléalmodott falak között. Az általa vezetett stúdióban készült filmek és rendezőik hetvennél több nemzetközi fesztiválon kaptak díjat, s a kecskeméti alkotásokat a világ számtalan országában vásárolták meg Japántól Kanadáig, Ausztráliától Finnorszáig. Mikulás Ferenc Balázs Béla-díjas, az Olasz Filmművész Szövetség “Max Massimino Garniér” díjának és a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjének a birtokosa, aki megkapta a Bács-Kiskun Megyei Prima Díjat és az idei Csiperó-találkozón az Európa Jövőjéért Díjat is. Lapunk és a városrész lakói nevében szeretettel köszöntjük 70. születésnapja alkalmából!

- Milyen összegzést mondana erről a hetven évről? – kérdeztük tőle.

- Az életkorral párhuzamosan felgyorsul az idő, s míg gyermekoromban csak vánszorogtak a napok, ma úgy érzem, ez a pár évtized gyorsan elrepült. A filmstúdióval kapcsolatban nagy vonalakban az valósult meg, amit elképzeltem, azzal a különbséggel, hogy mindezt időben hamarabb, s őszintén szólva kicsit könnyebbnek gondoltam. Ma már tudom, hogy egy-egy kiemelkedő siker önmagában semmit sem jelent. Minden elkövetkező alkalommal újból és újból neki kell feszülni a dolgoknak ahhoz, hogy az elképzeléseink hosszú távon végigvitt és széles körben elismert tevékenységet eredményezzenek. Így nézve az elmúlt közel negyven évben a stúdió élete egy folyamatos küzdelem volt.

- Emblematikusnak mondható ma már a „Magyar népmesék” sorozat, melyből eddig 89 epizód készült el.

- A sorozat megszületésének körülményeihez annyit, hogy amint az saját neveltetésemben rám hagyományozódott, úgy a következő generációk életszemléletének alakításánál is fontosnak tartom azoknak az értékeknek a megőrzését, átadását, melyekbe mi magyarként beleszülettünk, s melyek a mai társadalom keretein belül egyre nehezebben érvényesíthetők. Ezért is javasoltam annak idején a Magyar Televíziónak a nagyrészt eredeti gyűjtésből származó népmeséink animációs feldolgozását, amit később a „Mesék Mátyás királyról” sorozat és a „Mondák a magyar történelemből” is követett, de hasonló elgondolásból készítettünk kisfilmet a sámánizmusról vagy a székesfehérvári Szent István bazilikáról is.

A Magyar népmesék sorozat különlegessége, hogy Szabó Gyula gyönyörű orgánumán megőriztük benne a magyar nyelv ízes fordulatait, s az adott tájegységre jellemző motívumvilágot, díszítőművészeti elemeket. A filmek többrétegűségét gazdagítja a népzenei hangulatot teremtő Kaláka együttes közreműködése is. Jövőre lesz negyvenéves a stúdiónk, s reményeink szerint addigra mind a száz epizód elkészül.

- Mi az oka annak, hogy a stúdió tevékenysége nemcsak népmese-feldolgozások készítésére korlátozódott?

- Kezdetől el akartam kerülni a „vidékiesség” csapdáját – bebizonyítva, hogy a fővároson kívül is lehet széles tematikájú, értékteremtő munkát végezni. A művészfilmek sorában kiemelkedő volt például az 1984-ben itt készült „Apokrif” című film, amely Haris László és Orosz István munkája. Személyes indíttatásom és ebből következő ötvenhatos múltam

társadalmi problémákkal foglalkozó művek létrehozására is ösztönzött. Főleg Szoboszlai Péter munkásságára gondolok itt, aki a hatalommal való visszaéléstől kezdve a hétköznapi fasizmusig számos témát dolgozott fel e témakörben. Külön kategóriát jelentenek az olyan önálló televíziós sorozatok is, mint például a „Vízipók-csodapók”. Folyamatosan kapcsolatot tartunk a külföldi (londoni, kölni, párizsi, müncheni, berlini, bécsi stb.) stúdiókkal, és visszavisszatérően születnek kooperációban készült filmjeink, mint például a „Majmok kastélya”. A bedolgozások, külföldi bémunkák külön jelentőséggel bírnak abból a szempontból is, hogy az ebből képződött bevételnyereséget visszaforgatjuk a saját filmjeinkre, saját sorozatainkra. Kezdetből jelzett, élő törekvésünk volt Kecskemétet az animációs filmek fesztiválvárosává tenni, aminek első rendezvénye végül 1985-ben volt, s melyet 2008-ban a világ legjobb 12 animációs fesztiválja közé választottak. Ma már a KAFF tizedik, jubileumi fesztiváljára készülünk, amely – egy párhuzamos rendezvénnyel - hetedik alkalommal lesz nemzetközi fesztivál.

Stúdióink célkitűzése, hogy a legújabb technológiának megfelelően egyre több három dimenziós filmet készítsünk. Ilyen már Ballai Tóth Roland filmje, az „ÁRA: 2,70 Ft” és Tóth Rolandé, a „Gondolatok a pincében” is.

- A stúdiókn kívül milyen személyes szálak fűzik a városrészeinkhez?

- A filmszakma előtt geodétaként dolgoztam, így részem volt a Hunyadiváros arculatának kialakításában. Kerényi József tervezte az utcahálózatot, s én készítettem el a városrész alaptérképét, tűztem ki az utcák pontos helyét: azaz ugyanitt dolgoztam már a hatvanas években is. A filmstúdió helyén dűlőút és kukoricaföld volt, kicsit arrébb egy bolgárkertészet. A stúdió telkén lévő idősebb épületet a Miron család már jóval korábban felajánlotta az államnak, s én ennek a lépcsőjén ülve terítettem szét a munkalapjaimat.

- Felvetődött, hogy a stúdióban készült filmek népszerű mesefiguráinak felállításával játszótér épüljön a szomszédos parkban.

- Éltrevalónak tartom az ötletet, mely bizonyára sok látogatót vonzana. Csak hozzánk minden évben 70-80 gyermekcsoport érkezik, akik örömmel tekintenek meg ezt a szabadtéri mesevilágot, mely idővel Kecskemét, egyúttal a Hunyadiváros nevezetességévé is válhatna. Ennek kezdeményével stúdióink kertjében már találkozhatunk. Vízipók vagy épp egy másik mesefigura társaságában kezdetből szívesen fényképezkednek a látogatóink.

Meg kell ragadni azokat a dolgokat, amelyek egyes-egyedül csak nálunk vannak, s érdekessé teszik idegenek számára is ezt a városrészt. Ebből ered az a gondolatom, hogy a Hunyadi-szobor környékén ismertetőtáblát kellene elhelyezni a Hunyadi családhoz kötődő vonatkozásainkról. Így például arról, hogy itt egykor Hunyadi-birtok volt, s Nándorfehérvárról visszatérőben városunk Pálkai kapujánál Hunyadi László és Mátyás jelenlétében harmadízben esküdött meg V. László király: nem áll bosszút nagybátyja haláláért Hunyadi Lászlón, amiről tudjuk, hogy később mégsem így történt.

Itt említeném meg, hogy a Kiskunsági Nemzeti Park Igazgatóság bemutatóira, foglalkozásaira szintén nagy számban érkeznek gyermekcsoportok, s ezzel már láncba fűzhető az a négy-öt helyszín, amelyeken végigvezetve tudatos programtervezéssel szervezhetőek ide gyermekcsoportok. Ha ehhez hozzászámítom a Corvinán belül működő hét hunyadivárosi gyermekintézmény széles rendezvénykínálatát, a velünk átellenben lévő uszoda és strandlétesítmény programlehetőségét, valamint a Hunyadi téri fiúkollégiumot, mely nyári időszakban szálláshelyként is funkcionálhat, akkor azt kell, hogy mondjam, a Hunyadiváros a gyermekek városa, gazdag birodalma lehetne még a nyári időszakban is.

Kada Erika